

Indenrigsministeren (Kraagh): Jeg forstaar særdeles vel Hensigten med det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Simonsen rettede til mig, men det er mig desværre ganske umuligt at finde nogen som helst Mening i det, og derfor er det saa grumme vanskeligt at besvare det. Det ærede Medlem ved særdeles vel, at der hverken fra Venstres eller fra min Side nogen Sinde vilde blive foretaget Skridt til Indførelse af privilegeret Valgret, og derfor behøvede det ærede Medlem, hvis han kun tænker paa dette, ikke at have stillet det Spørgsmaal til mig. Hvis han derimod ønsker Oplysning om, hvor vidt der ved kommende Lejlighed fra min eller mit Partis Side maatte blive stillet Forslag om kvalificeret Majoritet ved visse Afgørelser, skal jeg dertil svare, at det vil Eremtiden vise, og det vil ganske være at afgøre efter de Forholds Tilstedeværelse, som i saa Henseende maatte blive bestemmende. Og jeg agter ikke at udstede nogen som helst generel Parole i den Anledning.

Det ærede Medlem Hr. Brochmann tager ganske fejl, naar han tror, at jeg nu vil give mig til at angribe ham, og at jeg ikke skulde interessere mig for den Skildring af Boligforholdene her i Byen, som det ærede Medlem har givet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det har interesseret mig i allerhøjeste Grad at høre, hvorledes han i saa veltalende Ord har kunnet male os Billeder af ulykkelige Forhold her i Byen, Forhold, som vi jo alle med Beklagelse og Sorg ved er til Stede. Men der er bare det uheldige ved det hele, at det kommer slet ikke den Sag ved, som vi her har med at gøre. Det ærede Medlem har jeg tidligere hørt holde en lignende Tale her om det samme Emne, og jeg har ogsaa ved tidligere Lejligheder hørt den med Interesse. Men hvilken Betydning for Boligforholdene her i Byen denne Skildring skulde have, eller hvilken Paavirkning af de Forhold, det ærede Medlem har skildret, Opretholdelsen eller Ikke-Opretholdelsen af Huslejereguleringen her i Byen, skulde have, det er mig ganske uforstaaeligt. Jeg kan ikke tænke mig, at de fattige og snavsede Rum, som det ærede Medlem har skildret, som det maa være sørgeligt at skulle bo i, og som i saa ringe Grad egner sig til Beboelse, skulde blive mindre fattige, mindre snavsede, hvis Huslejereguleringen opretholdtes, eller at Skarnkasserne og Klosetternes Antal i Gaardene skulde undergaa nogen Ændring, efter som denne

Restriktion opretholdes eller fjernes. Jeg kan slet ikke tænke mig, at det skulde blive Tilfældet, og derfor ser jeg slet ikke, hvilken Forbindelse med denne Sag det Spørgsmaal har, som det ærede Medlem her har været inde paa.

Men det ærede Medlem falder jo som Offer for det samme, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen er faldet som Offer for, nemlig dette at forveksle Aarsag med Virkning, og de Herrer kommer ud for dette, fordi de saa længe har stillet disse Forhold paa Hovedet, at de ikke længere har Blik for, i hvilken Retning de skal pege for at være retvendt. Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har skildret, hvorledes der nu i Odense er 92 Familiefædre, som man ikke kan skaffe Boliger; men det, som det ærede Medlem i denne Forbindelse skulde have oplyst, var, om ikke disse 92 Familiefædre eller muligvis 92 andre Familiefædre ogsaa vilde have været husvilde, hvis man havde opretholdt Huslejerestriktionerne i Odense. Mener det ærede Medlem, at der i Odense, da man ophævede Restriktionerne, er blevet en eneste Lejlighed mindre, end der ellers vilde have været? Det ærede Medlem har skildret, at man her og der, hvor man havde indrettet en enkelt Lejlighed til flere, nu har slaæet disse sammen igen til een. Men det kan dog ikke være af afgørende Betydning for Boligforholdene i en By paa op imod et halvt Hundrede Tusinde Indbyggere. Det ærede Medlem skildrede, hvorledes en Masse Mennesker vilde komme til at flytte til April Flyttedag. Men mener da det ærede Medlem, at det vilde paavirke Bolignøden? Det maa dog vel antages, at der, hvor en Familie flytter bort, bliver en Lejlighed ledig, hvor en anden kan flytte ind. Det ærede Medlem spørger mig: Hvorledes skal Byen skaffe Boliger? Folk staar med Pengene i Haanden og kan betale, men de kan ingen Boliger faa. Ja, det maa den enkelte By selv om. Det Forhold vil kunne opstaa, enten en Boliglovgivning bestaar eller den ikke bestaar. Og naar det ærede Medlem saa taler om de uhyre Menneskeværdier, som gaar tabt paa Grund af de uheldige Boligforhold, ja, saa kan jeg i og for sig give det ærede Medlem Ret, men han kan dog ikke være blind for, at det netop er Forhold, som har udviklet sig gennem de Aar, hvori Huslejelovgivningen har bestaaet, hvor Restriktionerne har været gældende. Tror det ærede Medlem virkelig, at der bliver flere eller færre Familier til den enkelte